

L'OJIPC a Prada

Pahissa, retrobat

Programa: obres de Joaquim Serra, Jaume Pahissa, Matilde Salvador i Mussorgski, per l'Orquestra de Joves Intèrprets dels Països Catalans, dirigida per Salvador Brotons.

Lloc i dia: divendres, 24 d'agost, a l'església de Sant Miquel de Cuixà, en el marc de la Universitat Catalana d'Estiu.

Una de les satisfaccions més íntimes per a un afeccionat a la música és retrobar, cent anys després, la música d'un dels nostres grans oblidats: Jaume Pahissa, deixeble d'Enric Morera i mort a Buenos Aires el 1969, als vuitanta- nou anys. I retrobar-la ben tocada i amb un resultat exultant. Poques obres de compositors d'aquella època tenen una trama tan complexa que en pugui permetre lectures diverses que posin èmfasi en una part o altra del discurs. El combat, un poema simfònic del 1906, que després s'integraria en la seva òpera Canigó (1910), desvetlla la calma que precedeix la batalla, una batalla ardida que deixa una pau més densa, amb les cicatrius que comporta el fet. A les costes mediterrànies al·ludeix tal vegada al món ruyrià quan evoca un mar encrespat, no pas una platja calma, i l'obra sembla filla, en les pujades exultants, del món popular que evoquen els Mestres cantaires de Nürnberg wagnerians. L'orquestra en va donar la seva part final de segona propina. El combat, en un emotiu parlament, Salvador Brotons el va dedicar al desaparegut Lluís Maria Xirinacs.

El concert va començar amb el meravellós poema simfònic per a cobla Puigsoliu, de Joaquim Serra, esplèndidament orquestrat per Brotons. Després, l'esmentat Combat, i la primera part es va acabar amb una obra molt ben feta de Matilde Salvador, El rossinyol i la rosa, música per a ballet de l'any 1958. Un podia imaginar, en els primers cinc dels dotze fragments, Gene Kelly que seguia dansant després d'interpretar Un americà a París, l'obra de Gershwin de 1928. En resum, unes melodies nobles, molt ben tramades i que van deixar molt bon gust.

La segona part es va iniciar amb l'altra obra de Pahissa i es va acabar amb els Quadres d'una exposició, de Modest Musorgskij, una de les possibles obres útils per fer orquestra, imprescindible en una formació jove per il·lusionar-la a interpretar una peça coneguda, de la qual tenen referències, que és espectacular, si es toca bé, com va ser el cas, i que contrapesa la dura tasca de tocar les músiques pràcticament inèdites de la resta del programa. Com a obra afegida es va interpretar la sardana Recordant Vic, també de Joaquim Serra, de qui, com hem dit en altres comentaris, enguany es commemora el centenari del naixement i els cinquanta anys de la mort.

Cal felicitar, vistos els resultats, els promotors de la iniciativa, Fòrum Musicae, que la va iniciar el 2004, i la UCE de Prada, que la potencia i ha aollit per segon any durant deu dies una intensíssima planificació de treball dels joves músics. Enguany tres professors han ajudat Salvador Brotons, i la programació disposa de l'assessorament musical de Jaume Carbonell. L'acte, presentat per Xavier Chavarria, va incloure el breu parlament honorífic de Francina Armengol, presidenta del Consell de Mallorca.

Cal felicitar els responsables de l'Abadia, que acull també el Festival Pablo Casals, així l'anomenen, i concerts esparsos, com el de Jordi Savall el 8 de setembre, per hostatjar aquesta iniciativa que recull aspectes molt importants de la nostra vida musical: la recuperació d'un repertori oblidat, la formació de joves músics i també l'evidència dels lligams culturals dels Països Catalans, que, per no aixecar resistències ideològiques, segons va dir Pasqual Maragall en una xerrada al matí, tenen el nom actual d'Euroregió.

JORDI MALUQUER

El Punt 26/08/2007